

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Προσαρμογή του Ελληνικού Δικαίου στο πρότυπο νόμου του έτους 1997 για τη «Διασυνοριακή πτώχευση» της Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για το Διεθνές Εμπορικό Δίκαιο»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

ΔΙΑΣΥΝΟΡΙΑΚΗ ΠΤΩΧΕΥΣΗ

1. Σκοπός του νόμου

Ο νόμος για την Διασυνοριακή Πτώχευση βασίζεται στον Πρότυπο Νόμο της Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για το Διεθνές Εμπορικό Δίκαιο (UNCITRAL).

Ο σκοπός του νόμου είναι να εξοπλίσει το Ελληνικό Δίκαιο με ένα σύγχρονο και εναρμονισμένο πλαίσιο για την αποτελεσματική διευθέτηση περιπτώσεων διασυνοριακής πτώχευσης, όταν ο αφερέγγυος οφειλέτης έχει περιουσιακά στοιχεία σε περισσότερα από ένα Κράτη ή ορισμένοι από τους πιστωτές του οφειλέτη δεν είναι από το κράτος όπου διεξάγεται η διαδικασία πτώχευσης.

Ο νόμος αντανakλά πρακτικές σε ζητήματα διασυνοριακής πτώχευσης οι οποίες είναι χαρακτηριστικές σύγχρονων αποτελεσματικών συστημάτων.

Ο νόμος δεν αποπειράται μια ουσιαστική ενοποίηση του Ελληνικού δικαίου για την πτώχευση. Προσφέρει λύσεις οι οποίες βοηθούν με αρκετούς απλούς αλλά σημαντικούς τρόπους, περιλαμβανομένων των εξής:

(α) Της παροχής στο πρόσωπο που διαχειρίζεται μια αλλοδαπή διαδικασία πτώχευσης («αλλοδαπός σύνδικος»), πρόσβασης στα Ελληνικά δικαστήρια ώστε να προστατευθεί προσωρινά η περιουσία του οφειλέτη μέχρις ότου τα Ελληνικά δικαστήρια αποφασίσουν ποιος συντονισμός μεταξύ των δικαιοδοσιών ή άλλη έννομη προστασία εγγυάται την καλύτερη διευθέτηση της πτώχευσης,

(β) Του καθορισμού τότε μια αλλοδαπή διαδικασία πτώχευσης πρέπει να είναι «αναγνώρισιμη» και ποιες μπορεί να είναι οι συνέπειες της αναγνώρισης,

(γ) Της δημιουργίας καθεστώτος διαφάνειας για το δικαίωμα αλλοδαπών πιστωτών να προβαίνουν ή συμμετέχουν σε διαδικασία πτώχευσης στην Ελλάδα,

(δ) Της παροχής δυνατότητας στα Ελληνικά δικαστήρια να συνεργάζονται πιο αποτελεσματικά με τα αλλοδαπά δικαστήρια και τους αλλοδαπούς συνδίκους που εμπλέκονται σε μια υπόθεση πτώχευσης,

(ε) Της δυνατότητας των Ελληνικών δικαστηρίων και των προσώπων που διαχειρίζονται τις διαδικασίες πτώχευσης στην Ελλάδα να ζητούν συνδρομή στο εξωτερικό,

(στ) Της παροχής δικαιοδοσίας στα Ελληνικά δικαστήρια και την καθιέρωση κανόνων συντονισμού όταν μια διαδικασία πτώχευσης στην Ελλάδα διεξάγεται συγχρόνως με μια ανάλογη διαδικασία σε ένα αλλοδαπό κράτος,

(ζ) Της καθιέρωσης κανόνων για τον συντονισμό προσωρινής προστασίας που παρέχεται στην Ελλάδα υπέρ δύο ή περισσότερων διαδικασιών πτώχευσης, οι οποίες μπορεί να διεξάγονται σε αλλοδαπά κράτη σχετικά με τον ίδιο οφειλέτη.

2. Πρακτική αναγκαιότητα του νόμου σε σχέση με το ισχύον στην Ελλάδα δίκαιο.

Η αυξανόμενη συχνότητα περιπτώσεων διασυνορια-

κής πτώχευσης αντανakλά την συνεχιζόμενη παγκόσμια εξάπλωση του εμπορίου και των επενδύσεων. Ωστόσο, το Ελληνικό δίκαιο έχει ελλειπή εξοπλισμό για να αντιμετωπίσει περιπτώσεις διασυνοριακής φύσης.

Η χώρα μας εισήγαγε νέο πτωχευτικό κώδικα με το ν. 3588/2007. Εν όψει της σύγχρονης επεξεργασίας του παρόντος σχεδίου νόμου, ο πτωχευτικός κώδικας όπως και το προϊσχύσαν πτωχευτικό δίκαιο (Εμπ. Ν. άρθρα 525 επ) δεν περιέλαβε διατάξεις για τις διασυνοριακές πτωχεύσεις ούτε πλαίσιο ρυθμίσεων που να είναι κατάλληλο για τις ανάγκες του διεθνούς εμπορίου και των διασυνοριακών επενδύσεων. Αυτό συχνά καταλήγει σε ανεπαρκείς νομικές προσεγγίσεις, οι οποίες παρακωλύουν τη διάσωση των οικονομικά προβληματικών επιχειρήσεων, δεν οδηγούν σε δίκαιη και αποτελεσματική διαχείριση περιπτώσεων διασυνοριακής πτώχευσης, εμποδίζουν την προστασία των περιουσιακών στοιχείων του αφερέγγυου οφειλέτη έναντι διασκορπισμού και εμποδίζουν την μεγιστοποίηση της αξίας αυτών των περιουσιακών στοιχείων. Επιπλέον, η απουσία προβλεψιμότητας στη διαχείριση περιπτώσεων διασυνοριακής πτώχευσης εμποδίζει τη ροή του κεφαλαίου και είναι αρνητικό κίνητρο για διασυνοριακές επενδύσεις.

Δόλιες πρακτικές από αφερέγγυους οφειλέτες, ιδιαίτερα με τη συγκάλυψη περιουσιακών στοιχείων ή τη μεταφορά τους σε μια αλλοδαπή δικαιοδοσία, είναι ένα αυξανόμενο πρόβλημα, όσον αφορά και τη συχνότητά του και το μέγεθός τους. Ο σύγχρονος, διασυνδεδεμένος κόσμος κάνει ευκολότερη την επιπόνη και διεξαγωγή δόλιων πρακτικών. Οι μηχανισμοί διασυνοριακής συνεργασίας που καθιερώνονται από τον νόμο στοχεύουν στην αντιμετώπιση αυτής της διεθνούς δολιότητας.

Διάφορες τεχνικές και ιδέες χρησιμοποιούνται ενόψει απουσίας συγκεκριμένου νομοθετικού πλαισίου. Αυτές περιλαμβάνουν τα εξής : εφαρμογή του δόγματος αβρότητας από τα δικαστήρια κοινής δικαιοδοσίας, περιαφή εκτελεστήριου τύπου, εφαρμογή αλλοδαπών αποφάσεων περί πτώχευσης, οι οποίες στηρίζονται σε νομοθεσία εφαρμογής αλλοδαπών αποφάσεων και τεχνικές όπως αιτητικά έγγραφα για αποστολή αιτημάτων δικαστικής συνδρομής.

Οι προσεγγίσεις όμως που βασίζονται καθαρά στο δόγμα αβρότητας ή εκτελεστότητας δεν παρέχουν τον ίδιο βαθμό προβλεψιμότητας και αξιοπιστίας που μπορεί να παρασχεθεί από συγκεκριμένη νομοθεσία όπως εκείνη που περιέχεται στον νόμο για τη δικαστική συνεργασία, για την αναγνώριση αλλοδαπών διαδικασιών πτώχευσης και την πρόσβαση για αλλοδαπούς συνδίκους στα δικαστήρια. Παραδείγματος χάριν, σε ένα δεδομένο νομικό σύστημα η γενική νομοθεσία για αμοιβαία αναγνώριση αποφάσεων, περιλαμβανομένης και της εκτελεστότητας, μπορεί να περιορίζεται σε εφαρμογή συγκεκριμένων αποφάσεων ή για επιδίκαση χρηματικών ποσών ή λήψη ασφαλιστικών μέτρων σε διμερείς διαφωνίες, εξαιρώντας έτσι τις αποφάσεις που εισάγουν συλλογικές διαδικασίες πτώχευσης.

Πραιτέρω, η αναγνώριση αλλοδαπών διαδικασιών πτώχευσης δεν μπορεί να θεωρηθεί ως ζήτημα αναγνώρισης μιας αλλοδαπής «απόφασης» για παράδειγμα, εάν η αλλοδαπή απόφαση κήρυξης πτώχευσης θεωρείται ότι είναι απλά μια δήλωση κατάστασης του οφειλέτη ή δεν είναι οριστική.

Στον βαθμό που υπάρχει έλλειψη επικοινωνίας και συντονισμού μεταξύ δικαστηρίων και συνδίκων από σχετι-

κές δικαιοδοσίες, είναι πιο πιθανό τα περιουσιακά στοιχεία να διασκορπιστούν, δολίως να αποκρυφτούν ή πιθανόν να εκκαθαριστούν, χωρίς αναφορά σε άλλες πιο επωφελείς λύσεις. Ως αποτέλεσμα, όχι μόνο μειώνεται η ικανότητα των πιστωτών να λάβουν την πληρωμή αλλά επίσης μειώνεται και η πιθανότητα διάσωσης των οικονομικά βιώσιμων επιχειρήσεων και εργασιακών θέσεων.

Αντίθετα, οι μηχανισμοί στην εθνική νομοθεσία για συντονισμένη διαχείριση περιπτώσεων διασυννοριακής πτώχευσης, καθιστούν πιθανή την υιοθέτηση λύσεων οι οποίες είναι ευαίσθητες και προς το συμφέρον των πιστωτών και του οφειλέτη. Η παρουσία αυτών των μηχανισμών στο δίκαιο ενός Κράτους ως εκ τούτου εκλαμβάνεται ως επωφελής για τις αλλοδαπές επενδύσεις και το εμπόριο σε αυτό το Κράτος.

Ο νόμος λαμβάνει υπόψη τα αποτελέσματα άλλων διεθνών προσπάθειών περιλαμβανομένης της Σύμβασης για Διαδικασίες Πτώχευσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για Συγκεκριμένες Διεθνείς Πλευρές Πτώχευσης (1990), τις Συνθήκες Μοντεβιδέο για το διεθνές εμπορικό δίκαιο (1889 και 1940), τη Σύμβαση περί Πτώχευσης μεταξύ των Κρατών Nordic (1933) και τη Σύμβαση περί Ιδιωτικού Διεθνούς Δικαίου (Κώδικας Bustamante, 1928) προτάσεις από μη κυβερνητικούς οργανισμούς οι οποίες έχουν ληφθεί υπόψη περιλαμβάνουν τον Διεθνή Πρότυπο Νόμο για τη Συνεργασία επί Πτώχευσεων και το Κοινοτικό περί Διασυννοριακής Πτώχευσης, και τα δυο ανεπτυγμένα από την Επιτροπή J του Τομέα Δικαίου Επιχειρήσεων του Διεθνούς Δικηγορικού Συλλόγου.

Με το εύρος του περιορισμένο σε δικονομικές πλευρές περιπτώσεων διασυννοριακής πτώχευσης, ο νόμος προορίζεται να λειτουργήσει ως αναπόσπαστο τμήμα του ισχύοντος στην Ελλάδα δικαίου της πτώχευσης. Αυτό εκδηλώνεται με αρκετούς τρόπους:

(α) Η νέα νομική ορολογία, που προστίθεται στο υπάρχον δίκαιο από τον νόμο, είναι περιορισμένη. Νέοι νομικοί όροι είναι εκείνοι που αναφέρονται στο διασυννοριακό πλαίσιο, όπως «αλλοδαπή διαδικασία» και «αλλοδαπός σύνδικος». Οι όροι που χρησιμοποιούνται στον νόμο δεν συγκρούονται με την ορολογία στο Ελληνικό δίκαιο,

(β) Ο νόμος παρέχει τη δυνατότητα ευθυγράμμισης της έννομης προστασίας που προκύπτει από την αναγνώριση μιας αλλοδαπής διαδικασίας με την αναγνώριση που αποδίδεται σε συγκρίσιμη διαδικασία στο εθνικό δίκαιο,

(γ) Η αναγνώριση αλλοδαπών διαδικασιών δεν εμποδίζει τους ημεδαπούς πιστωτές από την εισαγωγή ή διατήρηση συλλογικών διαδικασιών πτώχευσης στην Ελλάδα (άρθρο 28),

(δ) Η λήψη μέτρων προσωρινής προστασίας στη διάθεση του στον αλλοδαπό σύνδικο τελεί υπό τον όρο προστασίας των ημεδαπών πιστωτών και άλλων ενδιαφερομένων προσώπων, περιλαμβανομένου του οφειλέτη, έναντι παράνομης διακινδύνευσης. Η λήψη τέτοιων μέτρων τελεί επίσης υπό τον όρο συμμόρφωσης με τις δικονομικές προϋποθέσεις του Ελληνικού δικαίου και τις ισχύουσες προϋποθέσεις γνωστοποιήσεων (άρθρο 22 και άρθρο 19 παρ. 2),

(ε) Ο νόμος διατηρεί τη δυνατότητα αποκλεισμού ή περιορισμού οποιασδήποτε ενέργειας υπέρ της αλλοδαπής διαδικασίας, περιλαμβανομένης της αναγνώρισης της διαδικασίας βάσει προτεραιότητας των επιφυλάξεων περί δημόσιας τάξης, παρόλο που αναμένεται η εξαίρεση

λόγω δημόσιας τάξης να χρησιμοποιείται σπάνια (άρθρο 6),

(στ) Ο νόμος έχει την ευέλικτη μορφή της “υποδειγματικής νομοθεσίας” η οποία λαμβάνει υπόψη διαφορετικές προσεγγίσεις σε εθνικούς νόμους για την πτώχευση και τις διαφοροποιούμενες τάσεις Κρατών να συνεργαστούν και συντονιστούν σε ζητήματα πτώχευσης (άρθρα 25-27).

Η ευελιξία προσαρμογής του νόμου στο νομικό σύστημα της Χώρας, θα πρέπει να χρησιμοποιείται με τη δέουσα προσοχή για την ανάγκη ομοιομορφίας στην ερμηνεία της και για τα οφέλη της Χώρας από την υιοθέτηση σύγχρονων γενικά αποδεκτών διεθνών πρακτικών σε ζητήματα πτώχευσης. Έτσι περιορίζονται οι παρεκκλίσεις από το ομοιόμορφο κείμενο στο ελάχιστο. Ένα πλεονέκτημα της ομοιομορφίας είναι ότι θα καταστήσει ευκολότερο για την Χώρα μας να επιτύχει συνεργασία με άλλα Κράτη σε ζητήματα πτώχευσης.

3. Πεδίο εφαρμογής του νόμου

Ο νόμος μπορεί να εφαρμοστεί σε πολλές καταστάσεις διασυννοριακής πτώχευσης περιλαμβανομένων των εξής:

(α) Αιτήματος προς το εσωτερικό για την αναγνώριση αλλοδαπής διαδικασίας,

(β) Αιτήματος προς το εξωτερικό από Ελληνικό δικαστήριο ή σύνδικο για αναγνώριση διαδικασιών πτώχευσης που άρχισε σύμφωνα με το Ελληνικό δίκαιο,

(γ) Συντονισμού συντρεχουσών διαδικασιών σε δύο ή περισσότερα Κράτη, και

(δ) Συμμετοχής αλλοδαπών πιστωτών σε διαδικασίες πτώχευσης που διεξάγονται στην Ελλάδα (άρθρο 1).

Για να εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του νόμου, μια αλλοδαπή διαδικασία χρειάζεται να έχει:

(α) Θεμελίωση σε νόμο για την πτώχευση του κράτους προέλευσης,

(β) Συμμετοχή πιστωτών συλλογικά,

(γ) Έλεγχο ή εποπτεία των περιουσιακών στοιχείων και υποθέσεων του οφειλέτη από ένα δικαστήριο ή άλλο επίσημο φορέα, και

(δ) Εκκαθάριση ή αναδιοργάνωση του οφειλέτη ως σκοπό της διαδικασίας (άρθρο 2, εδάφιο (α)).

Στο πλαίσιο αυτών των παραμέτρων, μια ποικιλία συλλογικών διαδικασιών έχουν πιθανότητες αναγνώρισης, είτε αναγκαστικές είτε εκούσιες, είτε εταιρικές είτε ατομικές, είτε εκκαθάρισης είτε αναδιοργάνωσης. Σε αυτές τις διαδικασίες περιλαμβάνονται εκείνες στις οποίες ο οφειλέτης τηρεί κάποιο μέτρο ελέγχου στα περιουσιακά του στοιχεία αν και υπό δικαστική εποπτεία (π.χ. αναστολή πληρωμών).

Μια περιεκτική προσέγγιση χρησιμοποιείται επίσης όσον αφορά τα πιθανά είδη οφειλετών που καλύπτονται από τον νόμο. Ωστόσο, ο νόμος αναφέρεται στην πιθανότητα εξαίρεσης από το εύρος της εφαρμογής του συγκεκριμένων ειδών νομικών προσώπων, όπως είναι τράπεζες ή ασφαλιστικές εταιρίες που ρυθμίζονται ειδικά σε σχέση με την πτώχευση, από τους νόμους του θεσπίζοντος Κράτους (άρθρο 1, παράγραφος 2).

4. Αίτηση συνδρομής από Ελληνικά δικαστήρια προς αρχές του εξωτερικού

Πέραν της εξουσίας των Ελληνικών δικαστηρίων προς εξέταση αιτημάτων αναγνώρισης διαδικασιών άλλων χωρών, ο νόμος παρέχει τη δυνατότητα στα Ελληνικά δικαστήρια να ζητήσουν συνδρομή στο εξωτερικό σε σχέ-

ση με διαδικασία που διεξάγεται στην Ελλάδα (άρθρο 25). Η δυνατότητα αυτή των Ελληνικών δικαστηρίων να ζητήσουν συνεργασία στο εξωτερικό, βοηθάει στην πλήρωση ενός κενού της Ελληνικής νομοθεσίας. Χωρίς αυτή τη νομοθετική εξουσιοδότηση τα Ελληνικά δικαστήρια θα αμφέβαλαν ως προς το εάν θα είχαν την ευχέρεια αυτή, κάτι το οποίο θα δημιουργούσε πιθανά εμπόδια σε μια συντονισμένη διεθνή ανταπόκριση σε περίπτωση διασυνοριακής πτώχευσης.

Ο νόμος επίσης καλύπτει ένα κενό στην Ελληνική νομοθεσία ως προς τις «στο εξωτερικό» εξουσίες προσώπων που ορίζονται για τη διαχείριση διαδικασιών πτώχευσης σύμφωνα με το Ελληνικό δίκαιο. Το άρθρο 5 εξουσιοδοτεί τα πρόσωπα αυτά να επιδιώξουν την αναγνώριση και συνδρομή για αυτές τις διαδικασίες, από τα αλλοδαπά δικαστήρια.

5. Πρόσβαση αλλοδαπών συνδίκων σε Ελληνικά δικαστήρια

Ένας σημαντικός στόχος του νόμου είναι να παρέχει γρήγορη και απευθείας πρόσβαση για αλλοδαπούς συνδίκους στα Ελληνικά δικαστήρια. Ο νόμος αποφεύγει να στηριχθεί σε περίπλοκες και χρονοβόρες αιτήσεις ή άλλες μορφές διπλωματικής ή προξενικής επικοινωνίας που μπορεί διαφορετικά να έπρεπε να χρησιμοποιηθούν. Αυτό διευκολύνει μια συντονισμένη, συνεργασία για τη διασυνοριακή πτώχευση και καθιστά δυνατή την γρήγορη ενέργεια.

Επιπρόσθετα στην καθιέρωση της αρχής απευθείας πρόσβασης σε δικαστήρια για τον αλλοδαπό σύνδικο, ο νόμος:

(α) Ορίζει απλοποιημένες προϋποθέσεις αποδείξεων για την επιδίωξη αναγνώρισης και λήψης μέτρων προσωρινής προστασίας για αλλοδαπές διαδικασίες, σύστημα το οποίο αποφεύγει τις χρονοβόρες προδιαγραφές «επικύρωσης» που εμπλέκουν συμβολαιογραφικές ή προξενικές διαδικασίες (άρθρο 15),

(β) Προβλέπει ότι ο αλλοδαπός σύνδικος έχει δικονομικό δικαίωμα για την έναρξη διαδικασίας πτώχευσης στην Ελλάδα (υπό τις προϋποθέσεις που θεσπίζει το Ελληνικό δίκαιο) και ότι ο αλλοδαπός σύνδικος μπορεί να συμμετέχει σε διαδικασία πτώχευσης στην Ελλάδα (άρθρα 11 και 12),

(γ) Επιβεβαιώνει, υπό τον όρο άλλων προϋποθέσεων του Ελληνικού δικαίου, πρόσβαση των αλλοδαπών πιστωτών στα Ελληνικά δικαστήρια για τον σκοπό έναρξης στην Ελλάδα μιας διαδικασίας πτώχευσης ή συμμετοχής σε μια τέτοια διαδικασία (άρθρο 13),

(δ) Δίνει στον αλλοδαπό σύνδικο το δικαίωμα να παρεμβαίνει σε ατομικές διαδικασίες κατά τον οφειλέτη στην Ελλάδα που επηρεάζουν τον τελευταίο ή τα περιουσιακά του στοιχεία (άρθρο 24), και

(ε) προβλέπει ότι το απλό γεγονός μιας αίτησης για αναγνώριση στην Ελλάδα δεν σημαίνει ότι τα Ελληνικά δικαστήρια έχουν δικαιοδοσία για όλα τα περιουσιακά στοιχεία και υποθέσεις του οφειλέτη (άρθρο 10).

6. Αναγνώριση αλλοδαπών διαδικασιών

6.1. Απόφαση αναγνώρισης

Ο νόμος καθιερώνει κριτήρια για το εάν μια αλλοδαπή διαδικασία πρέπει να αναγνωρισθεί (άρθρα 15-17) και προβλέπει ότι, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, το δικαστήριο μπορεί να παράσχει προσωρινή προστασία, εκκρεμότητας μιας απόφασης περί αναγνώρισης (άρθρο 19).

Η απόφαση κατά την αλλοδαπή διαδικασία πρέπει να περιλαμβάνει την νομική βάση σύμφωνα με την οποία η αλλοδαπή διαδικασία πρέπει να αναγνωρίζεται ως «κύρια» ή «μη κύρια» αλλοδαπή διαδικασία πτώχευσης. Τα δικονομικά ζητήματα σχετικά με την γνωστοποίηση για την κατάθεση μιας αίτησης για αναγνώριση ή για την απόφαση της αναγνώρισης δεν αντιμετωπίζονται στον νόμο, συνεχίζουν να διέπονται από άλλες διατάξεις του Ελληνικού δικαίου.

Μια αλλοδαπή διαδικασία θεωρείται ότι είναι η «κύρια» διαδικασία εάν έχει αρχίσει στο Κράτος όπου «ο οφειλέτης έχει το κέντρο των κύριων συμφερόντων του». Αυτό αντιστοιχεί στην διατύπωση του άρθρου 3 της Σύμβασης Ευρωπαϊκής Ένωσης για Διαδικασίες Πτώχευσης, συμβάλλοντας έτσι στην αναδυόμενη εναρμόνιση όσον αφορά την έννοια μιας «κύριας» διαδικασίας. Ο καθορισμός ότι μια αλλοδαπή διαδικασία είναι «κύρια» διαδικασία μπορεί να επηρεάσει τη φύση της προστασίας που παρέχεται στον αλλοδαπό σύνδικο.

6.2. Συνέπειες αναγνώρισης

Τα κύρια στοιχεία της προστασίας που παρέχεται κατά την αναγνώριση μιας αλλοδαπής κύριας διαδικασίας, περιλαμβάνουν την αναστολή των ατομικών διώξεων των πιστωτών εναντίον του οφειλέτη ή αναστολή των διαδικασιών εκτέλεσης σχετικά με τα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη και αναστολή του δικαιώματος του οφειλέτη να μεταβιβάσει ή επιβαρύνει τα περιουσιακά του στοιχεία (άρθρο 20, παράγραφος 1).

Αυτή η προστασία είναι «υποχρεωτική» (ή «αυτοδικαιη») με την έννοια ότι προκύπτει αυτόματα από την αναγνώριση μιας αλλοδαπής κύριας διαδικασίας ή, εφόσον απαιτείται δικαστική διάταξη για την αναστολή, το δικαστήριο δεσμεύεται να εκδώσει την προσήκουσα διάταξη. Η αναστολή ενεργειών ή διαδικασιών εκτέλεσης είναι απαραίτητη για να παράσχει άμεσα χρόνο, μέχρι να ληφθούν κατάλληλα μέτρα για την αναγνώριση ή την εκκαθάριση των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη. Η αναστολή των μεταβιβάσεων είναι απαραίτητη επειδή σε ένα σύγχρονο, παγκοσμιοποιημένο οικονομικό σύστημα είναι πιθανό πολυεθνικοί οφειλέτες να κινούν γρήγορα χρήματα και περιουσία διασυνοριακά. Η υποχρεωτική αναστολή των καταδιώξεων, ως συνέπεια της αναγνώρισης της αλλοδαπής κύριας διαδικασίας παρέχει ένα γρήγορο «πάγωμα», απαραίτητο για να εμποδίσει τυχόν δόλιες ενέργειες και να προστατεύσει τα έννομα συμφέροντα των εμπλεκόμενων μερών μέχρι το δικαστήριο να ενημερώσει όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη και να εκτιμήσει την κατάσταση.

Εξαιρέσεις και περιορισμοί στο εύρος της προστασίας (π.χ. εξαιρέσεις για ασφαλισμένες απαιτήσεις, πληρωμές από τον οφειλέτη που έγιναν κατά τη συνήθη πορεία εργασιών, συμφηφισμοί, εκτέλεση πραγματοπαγών δικαιωμάτων) και η πιθανότητα τροποποίησης ή παύσης της προστασίας καθορίζονται από τις διατάξεις που διέπουν συγκρίσιμες αποφάσεις διαδικασιών πτώχευσης σύμφωνα με το Ελληνικό δίκαιο (άρθρο 20, παράγραφος 2).

Πέρα από την υποχρεωτική προστασία, ο νόμος παρέχει στο δικαστήριο την διακριτική ευχέρεια να αναγνωρίσει μια αλλοδαπή διαδικασία, είτε είναι «κύρια» διαδικασία είτε όχι (άρθρο 21).

Αυτή η διακριτική ευχέρεια αναγνώρισης συνίσταται, για παράδειγμα, σε αναστολή των διαδικασιών ή αναστολή του δικαιώματος επιβάρυνσης περιουσιακών στοι-

χείων (στον βαθμό που αυτή η αναστολή δεν έχει ισχύσει αυτόματα σύμφωνα με το άρθρο 20), διευκόλυνση της πρόσβασης σε πληροφορίες που αφορούν τα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη και τις υποχρεώσεις του, ορισμό ενός προσώπου για να διαχειρίζεται όλα ή τμήμα των περιουσιακών αυτών στοιχείων και κάθε άλλη προστασία η οποία μπορεί να παρέχεται σύμφωνα με το Ελληνικό Δίκαιο.

Επείγουσα αναγκαία προστασία μπορεί να παρασχεθεί ήδη με την κατάθεση αίτησης για αναγνώριση (άρθρο 21).

7. Προστασία πιστωτών και άλλων ενδιαφερομένων προσώπων

Ο νόμος περιέχει μια σειρά από διατάξεις για να προστατεύσει τα συμφέροντα των πιστωτών (συγκεκριμένα των ημεδαπών πιστωτών), του οφειλέτη και άλλων επηρεαζόμενων προσώπων. Συγκεκριμένα η προσωρινή προστασία κατά την κατάθεση αίτησης για αναγνώριση μιας αλλοδαπής διαδικασίας ή κατά την αναγνώριση υπόκειται στη διακριτική ευχέρεια του δικαστηρίου. Ρητά προβλέπεται ότι κατά την παροχή μιας τέτοιας προστασίας το δικαστήριο πρέπει να έχει πειστεί ότι τα συμφέροντα των πιστωτών και άλλων προσώπων περιλαμβανόμενου του οφειλέτη, προστατεύονται επαρκώς (άρθρο 22, παράγραφος 1).

Το δικαστήριο μπορεί να θέσει την προστασία, την οποία παρέχει, υπό όρους τους οποίους θεωρεί απαραίτητους, ή να τροποποιήσει ή να παύσει την προστασία που παρασχέθηκε εάν ζητηθεί από πρόσωπο που επηρεάζεται από αυτή (άρθρο 22, παράγραφοι 2 και 3).

Επιπρόσθετα στις διατάξεις αυτές ο νόμος με έναν γενικό τρόπο, προβλέπει ότι το δικαστήριο μπορεί να αρνηθεί να προβεί σε ενέργεια η οποία διέπεται από τον νόμο εάν η ενέργεια είναι εμφανώς αντίθετη με την Ελληνική δημόσια τάξη (άρθρο 6).

Τα ζητήματα γνωστοποίησης στα ενδιαφερόμενα μέρη, ενώ σχετίζονται στενά με την προστασία των συμφερόντων τους, γενικά δεν ρυθμίζονται στον νόμο. Έτσι αυτά τα ζητήματα διέπονται από τους Ελληνικούς δικονομικούς κανόνες, κάποιιοι από τους οποίους μπορεί να έχουν χαρακτήρα δημόσιας τάξης. Για παράδειγμα, το Ελληνικό δίκαιο θα καθορίζει εάν πρέπει να γνωστοποιηθεί στον οφειλέτη ή άλλο πρόσωπο αίτηση για αναγνώριση αλλοδαπής διαδικασίας και ποια θα είναι η προθεσμία για την επίδοση της γνωστοποίησης.

8. Διασυνοριακή συνεργασία

Η συνεργασία και ο συντονισμός μεταξύ δικαστών από διαφορετικές δικαιοδοσίες, σε περίπτωση διασυνοριακής πτώχευσης, δυσχεραίνει από την έλλειψη νομοθετικού πλαισίου ή από την αβεβαιότητα εάν έχει αρμοδιότητα σχετική δικαστική αρχή για την επιδίωξη συνεργασίας με τα αλλοδαπά δικαστήρια.

Η εμπειρία έχει δείξει ότι, ανεξάρτητα από τη διακριτική ευχέρεια την οποία τα δικαστήρια μπορούν παραδοσιακά να απολαμβάνουν σε ένα κράτος, η θέσπιση ενός συγκεκριμένου νομοθετικού πλαισίου είναι χρήσιμη για την επίτευξη διεθνούς συνεργασίας σε διασυνοριακές περιπτώσεις. Ανάλογα, ο νόμος καλύπτει το κενό που υπάρχει στο Ελληνικό δίκαιο παρέχοντας ρητή εξουσία στα Ελληνικά δικαστήρια να επεκτείνουν τη συνεργασία στους τομείς που καλύπτονται από τον νόμο (άρθρο 25-

27).

Για παρόμοιους λόγους, περιλαμβάνονται διατάξεις που επιτρέπουν τη συνεργασία μεταξύ ενός Ελληνικού δικαστηρίου και ενός αλλοδαπού συνδίκου και μεταξύ ενός ημεδαπού συνδίκου και ενός αλλοδαπού δικαστηρίου (άρθρο 26).

Ο νόμος απαριθμεί πιθανές μορφές συνεργασίας και αφήνει στον Έλληνα νομοθέτη την ευχέρεια να καταγράψει και άλλες (άρθρο 27).

Είναι σκόπιμο ο κατάλογος, που θεσπίζεται να είναι ενδεικτικός μάλλον παρά εξαντλητικός, έτσι ώστε να μην εμποδίζει τα δικαστήρια να δίνουν λύσεις ad hoc σε συγκεκριμένες περιπτώσεις.

9. Συντονισμός συντρεχουσών διαδικασιών

9.1. Δικαιοδοσία εισαγωγής τοπικής διαδικασίας

Ο νόμος δεν επιβάλλει περιορισμό στην δικαιοδοσία των Ελληνικών δικαστηρίων να αρχίσουν ή συνεχίσουν διαδικασίες πτώχευσης στην Ελλάδα. Σύμφωνα με το άρθρο 28, ακόμη και μετά την αναγνώριση μιας αλλοδαπής «κύριας» διαδικασίας, τα Ελληνικά δικαστήρια μπορούν να αρχίσουν μια διαδικασία πτώχευσης στην Ελλάδα, εάν ο οφειλέτης έχει περιουσιακά στοιχεία στην Ελλάδα. Εάν ο Έλληνας νομοθέτης επιθυμούσε να περιορίσει τη δικαιοδοσία του σε περιπτώσεις όπου ο οφειλέτης όχι μόνο έχει περιουσιακά στοιχεία αλλά και εγκατάσταση στην Ελλάδα, η υιοθέτηση ενός τέτοιου περιορισμού δεν θα ήταν δυνατή.

Επιπρόσθετα, ο νόμος θεωρεί ότι η αναγνωρισμένη κύρια αλλοδαπή διαδικασία συνιστά απόδειξη ότι ο οφειλέτης είναι αφερεγγυος, για τους σκοπούς έναρξης ημεδαπής διαδικασίας (άρθρο 31).

Η απομάκρυνση της ανάγκης για επαναλαμβανόμενη απόδειξη οικονομικής αδυναμίας μειώνει την πιθανότητα, καθυστερεί την έναρξη των διαδικασιών και απόκρυψης ή μεταφοράς περιουσιακών στοιχείων.

9.2. Συντονισμός προστασίας όταν οι διαδικασίες διεξάγονται ταυτόχρονα

Ο νόμος ασχολείται με τον συντονισμό μεταξύ μιας ημεδαπής διαδικασίας και μιας αλλοδαπής διαδικασίας σχετικά με τον ίδιο οφειλέτη (άρθρο 29) και διευκολύνει τον συντονισμό μεταξύ δύο ή περισσότερων αλλοδαπών διαδικασιών που αφορούν τον ίδιο οφειλέτη (άρθρο 30).

Ο στόχος των διατάξεων είναι να ενθαρρυνθούν συντονισμένες αποφάσεις που θα επιτύγχαναν καλύτερα το σκοπό και των δύο διαδικασιών (π.χ. μεγιστοποίηση της αξίας των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη ή της πλέον επωφελούς αναδιοργάνωσης της επιχείρησης).

Προκειμένου να επιτευχθεί ικανοποιητικός συντονισμός και προσαρμογή της διαδικασίας στις μεταβαλλόμενες συνθήκες, παρέχεται η δυνατότητα στο δικαστήριο να συνεργαστεί στον μέγιστο δυνατό βαθμό με τα αλλοδαπά δικαστήρια και τους αλλοδαπούς συνδίκους (άρθρα 25 και 30).

Όταν η ημεδαπή διαδικασία πτώχευσης είναι ήδη σε εξέλιξη κατά τον χρόνο που ζητείται η αναγνώριση μιας αλλοδαπής διαδικασίας, ο νόμος απαιτεί κάθε έννομη προστασία προς όφελος της αλλοδαπής διαδικασίας να είναι συμβατή με την ημεδαπή διαδικασία.

Περαιτέρω, η διεξαγωγή ήδη διαδικασίας κατά τον χρόνο που αναγνωρίζεται η αλλοδαπή κύρια διαδικασία, εμποδίζει την εφαρμογή του άρθρου 20. Όταν δεν υπάρ-

χει ημεδαπή διαδικασία σε εκκρεμότητα, το άρθρο 20 επιβάλλει την αναστολή των ατομικών διώξεων ή διαδικασιών εκτέλεσης εναντίον του οφειλέτη και την αναστολή του δικαιώματος του οφειλέτη να μεταβιβάσει ή επιβαρύνει τα περιουσιακά του στοιχεία.

Σαν η ημεδαπή διαδικασία αρχίσει μετά την αναγνώριση ή την υποβολή αίτησης για αναγνώριση μιας αλλοδαπής διαδικασίας, η έννομη προστασία η οποία έχει παρασχεθεί προς όφελος της αλλοδαπής διαδικασίας, πρέπει να επανεξεταστεί και τροποποιηθεί ή λήξει εάν δεν είναι συμβατή με την ημεδαπή διαδικασία. Εάν η αλλοδαπή διαδικασία είναι κύρια διαδικασία, η αναστολή όπως προβλέπεται από το άρθρο 20, πρέπει επίσης να τροποποιηθεί ή να λήξει εάν δεν είναι συμβατή με την τοπική διαδικασία.

Όταν το δικαστήριο αντιμετωπίζει περισσότερες από μια αλλοδαπές διαδικασίες το άρθρο 30 προβλέπει την παροχή έννομης προστασίας με τρόπο που να διευκολύνει το συντονισμό των αλλοδαπών διαδικασιών. Εάν μία από τις αλλοδαπές διαδικασίες είναι κύρια διαδικασία, οποιαδήποτε έννομη προστασία πρέπει να είναι συμβατή με την κύρια αυτή διαδικασία.

Άλλος κανόνας που προορίζεται να βελτιώσει το συντονισμό συντρεχουσών διαδικασιών είναι και εκείνος για το ποσοστό πληρωμής των πιστωτών (άρθρο 32). Προβλέπει ότι ένας πιστωτής, αναγγέλλοντας απαιτήσεις σε περισσότερες από μια διαδικασίες, δεν μπορεί να λάβει περισσότερα από την αναλογία πληρωμής που λαμβάνουν άλλοι πιστωτές της ίδιας κατηγορίας.

10. Ολοκλήρωση του συστήματος της πτώχευσης.

Μετά το νέο Πτωχευτικό Κώδικα (ν. 3588/2007) και την αντιμετώπιση των διακοινοτικών πτωχεύσεων με τον Κανονισμό 1346/2000/EK, με την υιοθέτηση και προσαρμογή στον «Πρότυπο Νόμο για τις Διασυνοριακές Πτωχεύσεις» ολοκληρώνεται το σύστημα της πτώχευσης, με βάση τις νέες τάσεις του πτωχευτικού δικαίου διεθνώς και την ομοιομορφία των ρυθμίσεων για θέματα διασυνοριακών πτωχεύσεων.

Με το ακροτελεύτιο άρθρο, καθορίζεται ο χρόνος ενάρξεως ισχύος του νομοσχεδίου.

Αθήνα, 18 Μαΐου 2010

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ	ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ
---	--------------------------------------

Λ. Κατσέλη

Α. Λοβέρδος

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Χ. Καστανίδης

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Προσαρμογή του Ελληνικού Δικαίου στο πρότυπο νόμου του έτους 1997 για τη «Διασυνοριακή πτώχευση» της Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για το Διεθνές Εμπορικό Δίκαιο

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄ ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1 Σκοπός και πεδίο εφαρμογής

1. Σκοπός του παρόντος νόμου είναι να παρέχει με την προσαρμογή στο πρότυπο νόμου «για τη διασυνοριακή αφερεγγυότητα» της Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για την προαγωγή της προοδευτικής εναρμόνισης και ενοποίησης του Δικαίου του Διεθνούς Εμπορίου, αποτελεσματικούς μηχανισμούς για την αντιμετώπιση περιπτώσεων διασυνοριακής πτώχευσης με σκοπό την προώθηση:

α) της συνεργασίας μεταξύ των ημεδαπών δικαστηρίων και συνδίκων με αλλοδαπά δικαστήρια και συνδίκους σε υποθέσεις διεθνούς πτώχευσης,

β) της μεγαλύτερης ασφάλειας δικαίου για τις συναλλαγές και τις επενδύσεις,

γ) της δίκαιης και αποτελεσματικής διαχείρισης περιπτώσεων διεθνούς πτώχευσης για την προστασία των συμφερόντων των πιστωτών και άλλων ενδιαφερόμενων προσώπων, καθώς και του οφειλέτη,

δ) της προστασίας και μεγιστοποίησης της αξίας των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη και

ε) της διευκόλυνσης για τη διάσωση οικονομικά προβληματικών επιχειρήσεων, με σκοπό την προστασία των επενδύσεων και τη διατήρηση των θέσεων απασχόλησης.

2. Ο παρών νόμος εφαρμόζεται όταν:

α) αλλοδαπό δικαστήριο ή αλλοδαπός σύνδικος ζητά συνδρομή στην Ελλάδα σε σχέση με αλλοδαπή διαδικασία ή

β) ζητείται συνδρομή από άλλο Κράτος σχετικά με διαδικασία του Πτωχευτικού Κώδικα ή

γ) αλλοδαπή διαδικασία και διαδικασία του Πτωχευτικού Κώδικα διεξάγονται συγχρόνως σε σχέση με τον ίδιο οφειλέτη ή

δ) πιστωτές ή άλλα ενδιαφερόμενα πρόσωπα σε άλλο Κράτος έχουν έννομο συμφέρον να ζητήσουν την έναρξη ή να συμμετάσχουν σε διαδικασία του Πτωχευτικού Κώδικα.

3. Ο παρών νόμος δεν έχει εφαρμογή σε διαδικασία που αφορά σε ασφαλιστικές επιχειρήσεις και πιστωτικά ιδρύματα, επιχειρήσεις επενδύσεων οι οποίες παρέχουν υπηρεσίες που συνεπάγονται κατοχή κεφαλαίων ή κινητών αξιών τρίτων, καθώς και σε οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων.

Άρθρο 2 **Ορισμοί**

Για τους σκοπούς του παρόντος νόμου:

α) «Αλλοδαπή διαδικασία» νοείται η συλλογική δικαστική ή διοικητική διαδικασία σε άλλο Κράτος, συμπεριλαμβανομένης και της σχετικής με την πτώχευση προσωρινής διαδικασίας, η οποία προϋποθέτει την αφερεγγυότητα του οφειλέτη και συνεπάγεται τη μερική ή ολική στέρηση της διοίκησης της περιουσίας του (πτώχευτική απαλλοτρίωση) και το διορισμό συνδίκου προς το σκοπό εκκαθάρισης ή αναδιοργάνωσης.

β) «Αλλοδαπή κύρια διαδικασία» νοείται η αλλοδαπή διαδικασία που διεξάγεται στο Κράτος, όπου ο οφειλέτης έχει το κέντρο των κύριων συμφερόντων του.

γ) «Αλλοδαπή μη κύρια διαδικασία» νοείται η αλλοδαπή διαδικασία, που δεν είναι κύρια διαδικασία και διεξάγεται στο Κράτος όπου ο οφειλέτης έχει εγκατάσταση κατά την έννοια της περίπτωσης στ' του παρόντος άρθρου.

δ) «Αλλοδαπός σύνδικος» νοείται το πρόσωπο ή όργανο, συμπεριλαμβανομένου και του προσωρινώς οριζόμενου, που έχει αρμοδιότητα στο πλαίσιο της αλλοδαπής διαδικασίας, να διοικεί ή να προβαίνει σε εκκαθάριση της πτωχευτικής περιουσίας ή να επιβλέπει τη διαχείριση των υποθέσεων του οφειλέτη λόγω αναδιοργάνωσης.

ε) «Αλλοδαπό δικαστήριο» νοείται η δικαστική ή άλλη αρχή άλλου Κράτους που είναι αρμόδια να ελέγχει ή εμποτεύει μια αλλοδαπή κύρια ή μη κύρια διαδικασία.

στ) «Εγκατάσταση» νοείται ο τόπος εργασιών, όπου ο οφειλέτης ασκεί οποιαδήποτε μη προσωρινή οικονομική δραστηριότητα στην οποία χρησιμοποιεί τον ανθρώπινο παράγοντα και άλλα περιουσιακά στοιχεία.

ζ) «Πτωχευτικός Κώδικας» νοείται το σύνολο των διατάξεων του ν. 3588/2007 «Πτωχευτικός Κώδικας» (ΦΕΚ 153 Α'), όπως αυτός εκάστοτε ισχύει.

η) «Διαδικασία του Πτωχευτικού Κώδικα» νοείται η πτωχευτική διαδικασία στην Ελλάδα.

Άρθρο 3 **Διεθνείς υποχρεώσεις**

Στο βαθμό που διάταξη του παρόντος νόμου συγκρούεται με υποχρέωση του Ελληνικού Κράτους, που απορρέει από οποιαδήποτε συνθήκη ή άλλης μορφής συμφωνία στην οποία έχει συμβληθεί με ένα ή περισσότερα Κράτη, οι όροι της συνθήκης ή της συμφωνίας υπερισχύουν.

Άρθρο 4 **Αρμοδιότητα δικαστηρίου ή συνδίκου**

Αρμόδιοι για την αναγνώριση αλλοδαπών διαδικασιών και τη συνεργασία με αλλοδαπά δικαστήρια, σύμφωνα με τον παρόντα νόμο, είναι το αρμόδιο, σύμφωνα με τον Πτωχευτικό Κώδικα, για την κήρυξη της πτώχευσης δικαστήριο και ο σύνδικος, αντιστοίχως.

Άρθρο 5 **Εξουσίες για ενέργειες σε άλλο Κράτος**

Ο σύνδικος, που διορίζεται από το αρμόδιο ημεδαπό δικαστήριο, δικαιούται να ασκεί σε άλλο Κράτος όλες τις εξουσίες που του αναγνωρίζει ο Πτωχευτικός Κώδικας

σύμφωνα και στο βαθμό που επιτρέπεται από το εφαρμοστέο αλλοδαπό δίκαιο.

Άρθρο 6 **Δημόσια τάξη**

Το δικαστήριο μπορεί να αρνηθεί ενέργεια, που προβλέπεται από τον παρόντα νόμο, αν αυτή είναι προδήλως αντίθετη προς τη δημόσια τάξη.

Άρθρο 7 **Πρόσθετη συνδρομή**

Ο παρών νόμος δεν περιορίζει την εξουσία του δικαστηρίου ή του συνδίκου να παράσχει πρόσθετη συνδρομή σε αλλοδαπό σύνδικο, σύμφωνα με άλλες διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας.

Άρθρο 8 **Ερμηνεία**

Κατά την ερμηνεία του παρόντος νόμου, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η διεθνής του προέλευση και η ανάγκη προώθησης της ομοιογένειας στην εφαρμογή του και τήρησης της καλής πίστης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄ **ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ ΣΥΝΔΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΤΩΝ** **ΣΕ ΗΜΕΔΑΠΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ**

Άρθρο 9 **Δικαίωμα απευθείας πρόσβασης**

Ο αλλοδαπός σύνδικος έχει δικαίωμα απευθείας πρόσβασης στο αρμόδιο ημεδαπό δικαστήριο.

Άρθρο 10 **Περιορισμένη δικαιοδοσία**

Αίτηση που υποβάλλεται, σύμφωνα με τον παρόντα νόμο, σε ημεδαπό δικαστήριο από αλλοδαπό σύνδικο, δεν επεκτείνει τη δικαιοδοσία του δικαστηρίου ως προς τον αλλοδαπό σύνδικο ή τα περιουσιακά στοιχεία και τις υποθέσεις του οφειλέτη σε άλλο Κράτος παρά μόνο σε σχέση με το αντικείμενο της αίτησης.

Άρθρο 11 **Αίτηση αλλοδαπού συνδίκου για την έναρξη πτωχευτικής διαδικασίας στην Ελλάδα**

Ο αλλοδαπός σύνδικος δικαιούται να υποβάλει αίτηση για την έναρξη διαδικασίας, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5 του Πτωχευτικού Κώδικα, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις που προβλέπουν τα άρθρα 2 και 3 του Κώδικα αυτού.

Άρθρο 12 **Συμμετοχή αλλοδαπού συνδίκου σε πτωχευτική διαδικασία στην Ελλάδα**

Από την αναγνώριση αλλοδαπής διαδικασίας, ο αλλοδαπός σύνδικος δικαιούται να συμμετέχει σε διαδικασίες του Πτωχευτικού Κώδικα που αφορούν στον οφειλέτη.

Άρθρο 13
Πρόσβαση αλλοδαπών πιστωτών
σε πτωχευτική διαδικασία στην Ελλάδα

1. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, οι αλλοδαποί πιστωτές έχουν τα ίδια δικαιώματα σχετικά με την έναρξη και τη συμμετοχή σε διαδικασία του Πτωχευτικού Κώδικα την οποία έχουν και οι πιστωτές με συνήθη διαμονή, κατοικία ή έδρα στην Ελλάδα.

2. Η παράγραφος 1 του παρόντος άρθρου δεν θίγει την κατάταξη απαιτήσεων, σύμφωνα με τον Πτωχευτικό Κώδικα, υπό τον περιορισμό ότι οι απαιτήσεις αλλοδαπών πιστωτών δεν θα καταταχθούν σε τάξη κατώτερη από την τάξη των ανέγγυων πιστωτών, εκτός αν πρόκειται για πιστωτές μειωμένης εξασφάλισης (περίπτωση δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 21 του Πτωχευτικού Κώδικα).

Άρθρο 14
Γνωστοποιήσεις προς πιστωτές που έχουν συνήθη
διαμονή, κατοικία ή έδρα σε άλλο κράτος
για πτωχευτική διαδικασία στην Ελλάδα

1. Γνωστοποιήσεις που, σύμφωνα με τον Πτωχευτικό Κώδικα, γίνονται προς πιστωτές με συνήθη διαμονή, κατοικία ή έδρα στην Ελλάδα, γίνονται και προς τους πιστωτές που έχουν συνήθη διαμονή, κατοικία ή έδρα σε άλλο Κράτος. Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει να ληφθούν τα κατάλληλα μέτρα με σκοπό να ειδοποιηθεί πιστωτής του οποίου η διεύθυνση δεν είναι ακόμα γνωστή.

2. Η γνωστοποίηση γίνεται προς τους αλλοδαπούς πιστωτές ατομικά, εκτός αν το δικαστήριο θεωρεί ότι, υπό τις συγκεκριμένες περιστάσεις, κάποια άλλης μορφής γνωστοποίηση είναι πιο κατάλληλη. Για τη γνωστοποίηση δεν απαιτείται η τήρηση έγγραφου ή άλλου παρόμοιου τύπου.

3. Η γνωστοποίηση προς αλλοδαπούς πιστωτές για την έναρξη διαδικασίας:

α) ορίζει εύλογο χρόνο και τον τόπο αναγγελίας των απαιτήσεων,

β) ορίζει αν οι εμπραγμάτως ασφαλισμένοι πιστωτές υποχρεούνται να αναγγείλουν τα εμπράγματα δικαιώματά τους και

γ) περιλαμβάνει κάθε άλλη πληροφορία αναγκαία προς γνωστοποίηση, σύμφωνα με τον Πτωχευτικό Κώδικα και τις αποφάσεις του δικαστηρίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'
ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ
ΚΑΙ ΕΝΝΟΜΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ

Άρθρο 15
Αίτηση για αναγνώριση αλλοδαπής διαδικασίας

1. Ο αλλοδαπός σύνδικος έχει δικαίωμα να υποβάλει αίτηση προς το αρμόδιο δικαστήριο για την αναγνώριση της αλλοδαπής διαδικασίας στην οποία έχει οριστεί σύνδικος.

2. Με την αίτηση προς αναγνώριση συνυποβάλλεται:

α) επικυρωμένο αντίγραφο της απόφασης έναρξης της αλλοδαπής διαδικασίας και ορισμού του αλλοδαπού συνδίκου ή

β) βεβαίωση του αλλοδαπού δικαστηρίου που να πιστοποιεί την ύπαρξη της αλλοδαπής διαδικασίας και το

διορισμό του αλλοδαπού συνδίκου ή

γ) σε περίπτωση έλλειψης των ως άνω εγγράφων, οποιαδήποτε άλλη απόδειξη αποδεκτή από το δικαστήριο ως προς την ύπαρξη της αλλοδαπής διαδικασίας και το διορισμό του αλλοδαπού συνδίκου.

3. Με την αίτηση προς αναγνώριση συνυποβάλλεται και δήλωση του αλλοδαπού συνδίκου, με την οποία προσδιορίζονται όλες οι γνωστές σε αυτόν αλλοδαπές διαδικασίες σχετικά με τον οφειλέτη.

4. Το δικαστήριο μπορεί να απαιτήσει μετάφραση στην ελληνική γλώσσα των εγγράφων που υποβάλλονται προς υποστήριξη της αίτησης προς αναγνώριση.

Άρθρο 16
Τεκμήρια σχετικά με την αναγνώριση

1. Αν η απόφαση ή η βεβαίωση της παραγράφου 2 του προηγούμενου άρθρου αναφέρει ότι η αλλοδαπή διαδικασία είναι διαδικασία, κατά την έννοια της περίπτωσης α' του άρθρου 2, και ο ότι αλλοδαπός σύνδικος είναι πρόσωπο ή όργανο κατά την έννοια της περίπτωσης δ' του άρθρου 2, το δικαστήριο δικαιούται να θεωρήσει ότι αυτά τεκμαίρονται.

2. Το δικαστήριο δικαιούται να θεωρήσει ότι είναι γνήσια τα έγγραφα, που υποβάλλονται, ανεξάρτητα από το αν είναι επικυρωμένα ή μη.

3. Μέχρις αποδείξεως του αντιθέτου, ο τόπος της καταστατικής έδρας του οφειλέτη ή της συνήθους διαμονής, στην περίπτωση φυσικού προσώπου, τεκμαίρεται ότι είναι το κέντρο των κύριων συμφερόντων του οφειλέτη.

Άρθρο 17
Απόφαση για αναγνώριση αλλοδαπής διαδικασίας

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 6, η αλλοδαπή διαδικασία αναγνωρίζεται, αν:

α) είναι διαδικασία, κατά την έννοια της περίπτωσης α' του άρθρου 2,

β) ο αλλοδαπός σύνδικος, που ζητεί την αναγνώριση, είναι πρόσωπο ή όργανο, κατά την έννοια της περίπτωσης δ' του άρθρου 2,

γ) συνυποβάλλονται με την αίτηση τα αναφερόμενα στην παράγραφο 2 του άρθρου 15 στοιχεία και

δ) η αίτηση έχει υποβληθεί στο δικαστήριο που αναφέρεται στο άρθρο 4.

2. Η αλλοδαπή διαδικασία αναγνωρίζεται:

α) ως αλλοδαπή κύρια διαδικασία, αν διεξάγεται στο Κράτος όπου ο οφειλέτης έχει το κέντρο των κύριων συμφερόντων του ή

β) ως αλλοδαπή μη κύρια διαδικασία, αν ο οφειλέτης έχει εγκατάσταση, κατά την έννοια της περίπτωσης στ' του άρθρου 2, σε άλλο Κράτος.

3. Η απόφαση για την αναγνώριση αλλοδαπής διαδικασίας εκδίδεται το συντομότερο δυνατόν.

4. Οι διατάξεις των άρθρων 15, 16, 17 και 18 δεν εμποδίζουν την τροποποίηση ή την άρση της αναγνώρισης, αν αποδειχθεί ότι οι προϋποθέσεις αναγνώρισης ήταν πλήρως ή μερικώς ελλιπείς ή έπαψαν να υφίστανται.

Άρθρο 18
Μεταγενέστερες πληροφορίες

Από την κατάθεση της αίτησης προς αναγνώριση ή α-

πό την αναγνώριση της αλλοδαπής διαδικασίας, ο αλλοδαπός σύνδικος οφείλει να ενημερώνει το δικαστήριο, χωρίς υπαίτια καθυστέρηση, για:

α) κάθε ουσιώδη μεταβολή σχετικά με την αλλοδαπή διαδικασία ή το διορισμό του και

β) για οποιαδήποτε άλλη διαδικασία σχετικά με τον ίδιο οφειλέτη της οποίας λαμβάνει γνώση.

Άρθρο 19

Δυνητική προσωρινή προστασία με βάση την αίτηση προς αναγνώριση αλλοδαπής διαδικασίας

1. Από την κατάθεση της αίτησης προς αναγνώριση και μέχρι την έκδοση της απόφασης, το δικαστήριο μπορεί, μετά από αίτημα του αλλοδαπού συνδίκου, να παρέχει προσωρινή προστασία, εφόσον συντρέχει επείγουσα ανάγκη για την προστασία των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη ή των συμφερόντων των πιστωτών. Μέτρα προσωρινής προστασίας είναι ιδίως:

α) η αναστολή αναγκαστικής εκτέλεσης επί περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη,

β) η ανάθεση της διαχείρισης ή της διάθεσης όλων ή μέρους των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη που βρίσκονται στην Ελλάδα, σε αλλοδαπό σύνδικο ή άλλο πρόσωπο οριζόμενο από το δικαστήριο, προκειμένου να προστατεύσει και διατηρήσει την αξία των περιουσιακών στοιχείων, τα οποία από τη φύση τους ή εξαιτίας άλλων περιστάσεων, υπόκεινται σε φθορά, υποτίμηση ή με άλλον τρόπο βρίσκονται σε κίνδυνο,

γ) οποιοδήποτε μέτρο έννομης προστασίας από τα αναφερόμενα στις περιπτώσεις γ', δ' και ζ' της παραγράφου 1 του άρθρου 21.

2. Τα μέτρα προσωρινής προστασίας δημοσιοποιούνται σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 8 του Πτωχευτικού Κώδικα.

3. Τα μέτρα προσωρινής προστασίας του παρόντος άρθρου παύουν με την έκδοση της απόφασης επί της αιτήσεως προς αναγνώριση, εκτός αν παραταθούν, σύμφωνα με την περίπτωση στ' της παραγράφου 1 του άρθρου 21.

4. Το δικαστήριο μπορεί να αρνηθεί την παροχή προσωρινής προστασίας, σύμφωνα με το παρόν άρθρο, αν αυτή επηρεάζει την αλλοδαπή κύρια διαδικασία.

Άρθρο 20

Αποτελέσματα της αναγνώρισης αλλοδαπής κύριας διαδικασίας

1. Η αναγνώριση αλλοδαπής κύριας διαδικασίας αναστέλλει:

α) την έναρξη ή συνέχιση των ατομικών διώξεων των πιστωτών σχετικά με τα περιουσιακά στοιχεία, τα δικαιώματα, τις υποχρεώσεις ή την ευθύνη του οφειλέτη,

β) την αναγκαστική εκτέλεση σε περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη και

γ) το δικαίωμα μεταβίβασης, επιβάρυνσης ή με άλλον τρόπο διάθεσης οποιωνδήποτε περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη.

2. Η έκταση, η τροποποίηση ή η άρση της αναστολής των περιπτώσεων της προηγούμενης παραγράφου ρυθμίζονται σύμφωνα με τα άρθρα 19, 25, 26, 66, 67, 77, 78, 135, 146, 147, 166 του Πτωχευτικού Κώδικα.

3. Η περίπτωση α' της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου δεν θίγει το δικαίωμα πιστωτή να ζητήσει τα α-

ναγκαία μέτρα για τη διασφάλιση της απαίτησής του κατά του οφειλέτη.

4. Οι κατά την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου συνέπειες της αναγνώρισης της αλλοδαπής κύριας διαδικασίας δεν θίγουν το δικαίωμα πιστωτή να ζητήσει την έναρξη διαδικασίας, σύμφωνα με το άρθρο 5 του Πτωχευτικού Κώδικα ούτε το δικαίωμα αναγγελίας των απαιτήσεών του, σύμφωνα με τα άρθρα 89-95 του Πτωχευτικού Κώδικα.

Άρθρο 21

Δυνητική έννομη προστασία με βάση την αναγνώριση αλλοδαπής διαδικασίας

1. Συγχρόνως ή και μετά την αναγνώριση μιας αλλοδαπής διαδικασίας, κύριας ή μη κύριας, το δικαστήριο μπορεί, μετά από αίτημα του αλλοδαπού συνδίκου, να παρέχει οποιαδήποτε κατάλληλη προστασία, εφόσον συντρέχει ανάγκη να προστατευτούν τα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη ή τα συμφέροντα των πιστωτών. Μέτρα προστασίας είναι ιδίως:

α) η αναστολή έναρξης ή συνέχισης ατομικών διώξεων που αφορούν στα περιουσιακά στοιχεία, τα δικαιώματα, τις υποχρεώσεις, ή την ευθύνη του οφειλέτη, στο βαθμό που αυτή δεν έχει ανασταλεί, σύμφωνα με την περίπτωση α' της παραγράφου 1 του άρθρου 20,

β) η αναστολή αναγκαστικής εκτέλεσης σε περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη, στο βαθμό που αυτή δεν έχει ανασταλεί, σύμφωνα με την περίπτωση β' της παραγράφου 1 του άρθρου 20,

γ) η αναστολή του δικαιώματος μεταβίβασης, επιβάρυνσης ή με άλλον τρόπο διάθεσης περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη, στο βαθμό που το δικαίωμα αυτό δεν έχει ανασταλεί, σύμφωνα με την περίπτωση γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 20,

δ) η εξέταση μαρτύρων, η λήψη αποδείξεων ή η παροχή πληροφοριών που αφορούν στα περιουσιακά στοιχεία, τις υποθέσεις, τα δικαιώματα, τις υποχρεώσεις ή την ευθύνη του οφειλέτη,

ε) η ανάθεση της διαχείρισης ή διάθεσης όλων ή μέρους των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη, που βρίσκονται στην Ελλάδα, στον αλλοδαπό σύνδικο ή σε άλλο πρόσωπο διοριζόμενο από το δικαστήριο,

στ) η επέκταση της παρασχεθείσας έννομης προστασίας, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 19,

ζ) η παροχή στον αλλοδαπό σύνδικο οποιασδήποτε πρόσθετης εξουσίας που απονέμει το Ελληνικό Δίκαιο στο σύνδικο.

2. Συγχρόνως ή μετά την αναγνώριση αλλοδαπής διαδικασίας, κύριας ή μη κύριας, το δικαστήριο μπορεί, μετά από αίτημα του αλλοδαπού συνδίκου, να αναθέσει τη διανομή όλων ή μέρους των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη, που βρίσκονται στην Ελλάδα, σε αλλοδαπό σύνδικο ή άλλο πρόσωπο, που ορίζεται από το δικαστήριο, αν το δικαστήριο πεισθεί ότι τα συμφέροντα των πιστωτών στην Ελλάδα προστατεύονται επαρκώς.

3. Κατά την παροχή έννομης προστασίας, σύμφωνα με το παρόν άρθρο, σε σύνδικο αλλοδαπής μη κύριας διαδικασίας, το δικαστήριο πρέπει να πεισθεί ότι η προστασία συνδέεται με περιουσιακά στοιχεία τα οποία, σύμφωνα με τον Πτωχευτικό Κώδικα, έπρεπε να αποτελούν αντικείμενο διαχείρισης αλλοδαπής μη κύριας διαδικασίας, ή αφορά σε πληροφορίες που απαιτούνται για τη διαδικασία.

Άρθρο 22**Προστασία πιστωτών και άλλων ενδιαφερομένων προσώπων**

1. Κατά την παροχή ή την άρνηση έννομης προστασίας, σύμφωνα με τα άρθρα 19 ή 21, ή κατά την τροποποίηση ή άρση της προστασίας, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου, το δικαστήριο πρέπει να πεισθεί ότι τα συμφέροντα των πιστωτών και άλλων ενδιαφερομένων προσώπων, συμπεριλαμβανομένου του οφειλέτη, προστατεύονται επαρκώς.

2. Το δικαστήριο μπορεί να εξαρτήσει την παροχή της έννομης προστασίας, που προβλέπεται στα άρθρα 19 ή 21 του παρόντος νόμου, από όρους που θεωρεί πρόσφορους.

3. Το δικαστήριο μπορεί αυτεπάγγελα ή μετά από αίτημα του αλλοδαπού συνδίκου ή προσώπου, του οποίου τα έννομα συμφέροντα επηρεάζονται από την προστασία που παρέχεται, σύμφωνα με τα άρθρα 19 ή 21, να τροποποιήσει ή να άρει αυτή την προστασία.

Άρθρο 23**Ενέργειες για την ακύρωση επιβλαβών για τους πιστωτές πράξεων**

1. Από την αναγνώριση αλλοδαπής διαδικασίας, ο αλλοδαπός σύνδικος νομιμοποιείται ενώπιον των ελληνικών δικαστηρίων να ζητήσει την ανάκληση, ακύρωση ή την αναγνώριση της ανενέργειας πράξεων επιβλαβών για τους πιστωτές.

2. Όταν πρόκειται για αλλοδαπή μη κύρια διαδικασία, το δικαστήριο πρέπει να πεισθεί ότι οι ενέργειες του αλλοδαπού συνδίκου σχετίζονται με περιουσιακά στοιχεία τα οποία, σύμφωνα με τον Πτωχευτικό Κώδικα, αποτελούν αντικείμενο διαχείρισης αλλοδαπής μη κύριας διαδικασίας.

Άρθρο 24**Παρέμβαση αλλοδαπού συνδίκου σε πτωχευτικές διαδικασίες στην Ελλάδα**

Από την αναγνώριση αλλοδαπής διαδικασίας, ο αλλοδαπός σύνδικος νομιμοποιείται να παρεμβαίνει σε κάθε διαδικασία στην οποία ο οφειλέτης είναι διάδικος, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις του Πτωχευτικού Κώδικα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄**ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΑΛΛΟΔΑΠΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΑΛΛΟΔΑΠΟΥΣ ΣΥΝΔΙΚΟΥΣ****Άρθρο 25****Συνεργασία και απευθείας επικοινωνία μεταξύ του ημεδαπού δικαστηρίου και αλλοδαπών δικαστηρίων ή αλλοδαπών συνδίκων**

1. Σε θέματα που αναφέρονται στο άρθρο 1, το αρμόδιο δικαστήριο οφείλει να συνεργάζεται, στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό, με τα αλλοδαπά δικαστήρια ή τους αλλοδαπούς συνδίκους, άμεσα ή δια του συνδίκου.

2. Το δικαστήριο δικαιούται να επικοινωνεί απευθείας ή να ζητά πληροφορίες ή συνδρομή απευθείας από αλλοδαπά δικαστήρια ή αλλοδαπούς συνδίκους.

Άρθρο 26**Συνεργασία και απευθείας επικοινωνία μεταξύ του ημεδαπού συνδίκου και αλλοδαπών δικαστηρίων ή αλλοδαπών συνδίκων**

1. Σε θέματα που αναφέρονται στο άρθρο 1, ο σύνδικος, κατά την άσκηση του λειτουργήματός του και υπό την εποπτεία του δικαστηρίου, υποχρεούται να συνεργάζεται, στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό, με τα αλλοδαπά δικαστήρια ή τους αλλοδαπούς συνδίκους.

2. Ο σύνδικος δικαιούται, κατά την άσκηση του λειτουργήματός του και υπό την εποπτεία του δικαστηρίου, να επικοινωνεί απευθείας με τα αλλοδαπά δικαστήρια ή τους αλλοδαπούς συνδίκους.

Άρθρο 27**Μορφές συνεργασίας**

Η συνεργασία που αναφέρεται στα άρθρα 25 και 26 μπορεί να πραγματοποιείται με οποιαδήποτε κατάλληλα μέσα, συμπεριλαμβανομένων:

- α) του διορισμού προσώπου ή φορέα για να ενεργεί υπό την καθοδήγηση του δικαστηρίου,
- β) της παροχής πληροφοριών με οποιαδήποτε μέσα που θεωρούνται κατάλληλα από το δικαστήριο,
- γ) του συντονισμού της διαχείρισης και της εποπτείας των περιουσιακών στοιχείων και υποθέσεων του οφειλέτη,
- δ) της έγκρισης ή εφαρμογής από τα δικαστήρια συμφωνιών που αφορούν στο συντονισμό διαδικασιών,
- ε) του συντονισμού συντρεχουσών διαδικασιών που αφορούν στον ίδιο οφειλέτη,
- στ) της αμοιβαίας ενημέρωσης των συνδίκων σε περίπτωση συντρεχουσών διαδικασιών, ιδίως σε σχέση με την πορεία της διαδικασίας αναγγελίας και εξέλεξης των απαιτήσεων ή με προτάσεις αναδιοργάνωσης ή υπαρξής στοιχείων ενεργητικού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄**ΣΥΝΤΡΕΧΟΥΣΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ****Άρθρο 28****Έναρξη πτωχευτικής διαδικασίας στην Ελλάδα μετά την αναγνώριση αλλοδαπής κύριας διαδικασίας**

Μετά την αναγνώριση αλλοδαπής κύριας διαδικασίας, πτωχευτική διαδικασία στην Ελλάδα, μπορεί να αρχίσει μόνο αν ο οφειλέτης έχει περιουσιακά στοιχεία στην Ελλάδα. Τα αποτελέσματα της διαδικασίας αυτής, περιορίζονται μόνο σε σχέση με περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη που βρίσκονται στην Ελλάδα, καθώς στο βαθμό που είναι αναγκαίο για την πραγματοποίηση της συνεργασίας και του συντονισμού, σύμφωνα με τα άρθρα 25, 26 και 27 και σε άλλα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη, που σύμφωνα με τον Πτωχευτικό Κώδικα, πρέπει να αποτελέσουν αντικείμενο διαχείρισης της διαδικασίας αυτής.

Άρθρο 29**Συντονισμός πτωχευτικής διαδικασίας στην Ελλάδα και αλλοδαπής διαδικασίας**

Σε περίπτωση που αλλοδαπή διαδικασία και πτωχευτική διαδικασία στην Ελλάδα διεξάγονται ταυτόχρονα σε

σχέση με τον ίδιο οφειλέτη, το δικαστήριο επιδιώκει τη συνεργασία και το συντονισμό, σύμφωνα με τα άρθρα 25, 26 και 27, εφαρμοζομένων των κατωτέρω:

α) Αν η διαδικασία στην Ελλάδα διεξάγεται ήδη κατά το χρόνο που κατατίθεται η αίτηση για αναγνώριση της αλλοδαπής διαδικασίας:

αα) κάθε έννομη προστασία, που παρέχεται σύμφωνα με τα άρθρα 19 ή 21, πρέπει να είναι συμβατή με τη διαδικασία στην Ελλάδα και

ββ) σε περίπτωση που η διαδικασία αναγνωρίζεται στην Ελλάδα ως αλλοδαπή κύρια διαδικασία, το άρθρο 20 δεν εφαρμόζεται.

β) Όταν η διαδικασία στην Ελλάδα αρχίζει μετά την αναγνώριση ή μετά την κατάθεση της αίτησης για αναγνώριση της αλλοδαπής διαδικασίας:

αα) κάθε έννομη προστασία που έχει ήδη παρασχεθεί, σύμφωνα με τα άρθρα 19 ή 21 επανεξετάζεται από το δικαστήριο και τροποποιείται ή αίρεται αν δεν είναι συμβατή με τη διαδικασία στην Ελλάδα και

ββ) αν η αλλοδαπή διαδικασία είναι αλλοδαπή κύρια διαδικασία, η αναστολή, κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 20, τροποποιείται ή αίρεται, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 20, αν δεν είναι συμβατή με τη διαδικασία στην Ελλάδα.

γ) Κατά την παροχή, επέκταση ή τροποποίηση της έννομης προστασίας που παρέχεται σε σύνδικο αλλοδαπής κύριας διαδικασίας, το δικαστήριο πρέπει να πεισθεί ότι η προστασία σχετίζεται με περιουσιακά στοιχεία, τα οποία, σύμφωνα με το Ελληνικό Δίκαιο, πρέπει να αποτελέσουν αντικείμενο διαχείρισης της αλλοδαπής μη κύριας διαδικασίας ή αφορά πληροφορίες που απαιτούνται για τη διαδικασία αυτή.

Άρθρο 30

Συντονισμός περισσότερων αλλοδαπών διαδικασιών

Σε περίπτωση περισσότερων αλλοδαπών διαδικασιών που αφορούν στον ίδιο οφειλέτη, το δικαστήριο επιδιώκει τη συνεργασία και το συντονισμό, σύμφωνα με τα άρθρα 25, 26 και 27, εφαρμοζομένων των κατωτέρω:

α) κάθε έννομη προστασία που παρέχεται, σύμφωνα με τα άρθρα 19 ή 21, σε σύνδικο αλλοδαπής μη κύριας διαδικασίας, μετά την αναγνώριση αλλοδαπής κύριας διαδικασίας, πρέπει να είναι συμβατή με την αλλοδαπή κύρια διαδικασία,

β) αν αλλοδαπή κύρια διαδικασία αναγνωρισθεί μετά την αναγνώριση ή μετά την κατάθεση αίτησης για αναγνώριση αλλοδαπής μη κύριας διαδικασίας, κάθε έννομη προστασία που έχει ήδη παρασχεθεί, σύμφωνα με τα άρθρα 19 ή 21, πρέπει να επανεξετάζεται από το δικαστήριο και να τροποποιείται ή να αίρεται αν δεν είναι συμβατή με την αλλοδαπή κύρια διαδικασία,

γ) αν μετά την αναγνώριση αλλοδαπής μη κύριας διαδικασίας, αναγνωρισθεί άλλη αλλοδαπή μη κύρια διαδικασία, το δικαστήριο οφείλει να παρέχει, να τροποποιεί ή να αίρει την προστασία προς το σκοπό διευκόλυνσης του συντονισμού των διαδικασιών.

Άρθρο 31

Τεκμήριο παύσης πληρωμών λόγω αναγνώρισης αλλοδαπής κύριας διαδικασίας

Με την επιφύλαξη απόδειξης του αντιθέτου, η αναγνώριση αλλοδαπής κύριας διαδικασίας, συνιστά, για

τον σκοπό έναρξης διαδικασίας, σύμφωνα με τον Πτωχευτικό Κώδικα, τεκμήριο ότι ο οφειλέτης έχει παύσει τις πληρωμές του.

Άρθρο 32

Ο κανόνας ικανοποίησης πιστωτών σε συντρέχουσες διαδικασίες

Με την επιφύλαξη των δικαιωμάτων των εμπραγμάτων ασφαλισμένων πιστωτών, πιστωτής ο οποίος έχει εισπράξει μέρος της απαίτησής του σε διαδικασία πτώχευσης σε άλλο Κράτος, δε δικαιούται να ικανοποιηθεί για την ίδια απαίτηση, σε διαδικασία του Πτωχευτικού Κώδικα που αφορά τον ίδιο οφειλέτη, ενόσω το ποσό ικανοποίησης άλλων πιστωτών της ίδια κατηγορίας, είναι αναλογικά μικρότερο από το ποσό που ο πιστωτής έχει ήδη λάβει.

Άρθρο 33

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 18 Μαΐου 2010

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

Λ. Κατσέλη

Α. Λοβέρδος

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Χ. Καστανίδης

Αριθ. 64/3/2010

ΕΚΘΕΣΗ

Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους (άρθρο 75 παρ. 1 του Συντάγματος)

επί σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων «Προσαρμογή του Ελληνικού Δικαίου στο πρότυπο νόμου του έτους 1997 για τη «Διασυνοριακή πτώχευση» της Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για το Διεθνές Εμπορικό Δίκαιο»

Α. Με τις διατάξεις του υπόψη νομοσχεδίου, προσαρμόζεται το Ελληνικό Δίκαιο στον πρότυπο νόμο «για τη διασυνοριακή αφερεγγυότητα» της Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών, για την προαγωγή της προοδευτικής εναρμόνισης και ενοποίησης του Δικαίου του Διεθνούς Εμπορίου. Ειδικότερα προβλέπονται τα ακόλουθα:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

1.α. Ορίζεται ως σκοπός των διατάξεων του υπό ψήφιση νόμου, η παροχή αποτελεσματικών μηχανισμών για την αντιμετώπιση περιπτώσεων διασυνοριακής πτώχευσης.

β. Καθορίζονται το πεδίο εφαρμογής των προτεινόμενων ρυθμίσεων, με τις οριζόμενες εξαιρέσεις, καθώς και η έννοια των όρων που αναφέρονται στις διατάξεις αυτές, για την εφαρμογή τους. *(άρθρα 1 και 2)*

2. Ορίζεται ότι: α. σε περίπτωση σύγκρουσης των εν λόγω ρυθμίσεων με υποχρεώσεις της χώρας μας που απορρέουν από υφιστάμενες συνθήκες ή άλλες συμφωνίες με άλλα κράτη, οι τελευταίες υπερισχύουν.

β. Αρμόδιοι για την αναγνώριση αλλοδαπών διαδικασιών και τη συνεργασία με τα αλλοδαπά δικαστήρια είναι το αρμόδιο, σύμφωνα με τον Πτωχευτικό Κώδικα, δικαστήριο για την κήρυξη πτώχευσης και ο σύνδικος, αντίστοιχα. *(άρθρα 3 και 4)*

3.α. Παρέχεται το δικαίωμα στο σύνδικο που διορίζεται από το αρμόδιο ημεδαπό δικαστήριο, να ασκεί τις εξουσίες που του αναγνωρίζει ο Πτωχευτικός Κώδικας, στο βαθμό που επιτρέπεται από το εφαρμοστέο αλλοδαπό δίκαιο.

β. Το δικαστήριο έχει τη δυνατότητα να αρνηθεί ενέργεια προβλεπόμενη από τον υπό ψήφιση νόμο, για λόγους δημόσιας τάξης.

γ. Οι προτεινόμενες διατάξεις δεν θίγουν την εξουσία του δικαστηρίου ή του συνδίκου να παράσχει πρόσθετη συνδρομή σε αλλοδαπό σύνδικο, σύμφωνα με άλλες εθνικές διατάξεις.

δ. Ρυθμίζονται θέματα ερμηνείας του υπό ψήφιση νόμου. *(άρθρα 5-8)*

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β´

Περιλαμβάνονται ρυθμίσεις για τη δυνατότητα πρόσβασης αλλοδαπών συνδίκων και πιστωτών σε ημεδαπά δικαστήρια. Ειδικότερα:

1. Παρέχεται στον αλλοδαπό σύνδικο το δικαίωμα απευθείας πρόσβασης στο αρμόδιο ημεδαπό δικαστήριο. *(άρθρο 9)*

2.α. Η δικαιοδοσία του ημεδαπού δικαστηρίου, με βάση την αίτηση που υποβάλλεται από αλλοδαπό σύνδικο, περιορίζεται μόνο στο αντικείμενο της αίτησης.

β. Καθορίζονται οι προϋποθέσεις για την υποβολή της προαναφερόμενης αίτησης.

γ. Το δικαίωμα συμμετοχής αλλοδαπού συνδίκου σε πτωχευτική διαδικασία στην Ελλάδα δίδεται με την αναγνώριση αλλοδαπής διαδικασίας. *(άρθρα 10-12)*

3. Ρυθμίζονται θέματα σχετικά με τα δικαιώματα και την κατάταξη των απαιτήσεων αλλοδαπών πιστωτών, καθώς και με τις προβλεπόμενες προς αυτούς γνωστοποιήσεις. *(άρθρα 13-14)*

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ´

Περιλαμβάνονται ρυθμίσεις σχετικά με την αναγνώριση αλλοδαπής διαδικασίας και την προστασία που παρέχεται με βάση αυτήν. Μεταξύ άλλων, προβλέπονται τα ακόλουθα:

1.α. Παρέχεται το δικαίωμα υποβολής από τον αλλοδαπό σύνδικο, αίτησης για αναγνώριση αλλοδαπής διαδικασίας στην οποία έχει ορισθεί σύνδικος και προσδιορίζονται τα έγγραφα που συνυποβάλλονται.

β. Καθορίζονται τα τεκμήρια που ισχύουν σχετικά με την αναγνώριση αλλοδαπής διαδικασίας.

(άρθρα 15 και 16)

2.α. Ορίζονται οι προϋποθέσεις για την αναγνώριση αλλοδαπής διαδικασίας, για την οποία εκδίδεται απόφαση το συντομότερο δυνατό.

β. Επιτρέπεται η τροποποίηση ή άρση της αναγνώρι-

σης, αν αποδειχθεί ότι οι προϋποθέσεις αναγνώρισης ήταν πλήρως ή μερικώς ελλιπείς ή έπαψαν να ισχύουν.

γ. Θεσπίζεται η υποχρέωση του αλλοδαπού συνδίκου να παρέχει, χωρίς υπαίτια καθυστέρηση, στο δικαστήριο τις οριζόμενες συμπληρωματικές πληροφορίες, μετά την κατάθεση της αίτησης αναγνώρισης ή μετά την αναγνώριση. *(άρθρα 17 και 18)*

3.α. Από την κατάθεση της σχετικής αίτησης και μέχρι την έκδοση της απόφασης, το ημεδαπό δικαστήριο μπορεί να παρέχει προσωρινή προστασία, εφόσον συντρέχει επείγουσα ανάγκη για την προστασία των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη ή των συμφερόντων των πιστωτών, λαμβάνοντας τα ενδεικτικώς απαριθμούμενα μέτρα.

β. Προσδιορίζονται τα αποτελέσματα της αναγνώρισης αλλοδαπής κύριας διαδικασίας, η οποία, μεταξύ άλλων, αναστέλλει: i) την έναρξη ή συνέχιση ατομικών διώξεων των πιστωτών σχετικά με τα περιουσιακά στοιχεία, τα δικαιώματα, τις υποχρεώσεις ή την ευθύνη του οφειλέτη, ii) την αναγκαστική εκτέλεση σε περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη, iii) το δικαίωμα μεταβίβασης, επιβάρυνσης ή με άλλον τρόπο διάθεσης οποιωνδήποτε περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη. *(άρθρα 19 και 20)*

4.α. Προσδιορίζεται, επίσης, το περιεχόμενο της προστασίας που παρέχεται δυνητικά, με βάση την αναγνώριση αλλοδαπής διαδικασίας, εφόσον συντρέχει ανάγκη να προστατευθούν τα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη ή τα συμφέροντα των πιστωτών.

β. Για την παροχή προστασίας σε σύνδικο αλλοδαπής μη κύριας διαδικασίας, το δικαστήριο πρέπει να πεισθεί ότι η προστασία συνδέεται με τα περιουσιακά στοιχεία που, σύμφωνα με τον Πτωχευτικό Κώδικα, έπρεπε να αποτελούν αντικείμενο διαχείρισης αλλοδαπής μη κύριας διαδικασίας ή αφορά σε πληροφορίες που απαιτούνται για τη διαδικασία. *(άρθρο 21)*

5. Παρέχεται η δυνατότητα στο δικαστήριο να τροποποιήσει ή να άρει την προστασία που δίδεται με βάση την αίτηση αναγνώρισης αλλοδαπής διαδικασίας ή την αναγνώριση αυτής, αυτεπάγγελα ή κατόπιν αιτήματος αλλοδαπού συνδίκου ή προσώπου. *(άρθρα 22 και 23)*

6. Από την αναγνώριση της αλλοδαπής διαδικασίας, ο αλλοδαπός σύνδικος νομιμοποιείται να: i) ζητήσει την ανάκληση, ακύρωση ή την αναγνώριση ανενέργειας πράξεων επιβλαβών για τους πιστωτές, ii) παρεμβαίνει σε κάθε διαδικασία στην οποία ο οφειλέτης είναι διάδικος. *(άρθρο 24)*

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ´

Καθορίζεται το πλαίσιο για τη συνεργασία του ημεδαπού δικαστηρίου και του ημεδαπού συνδίκου με τα αλλοδαπά δικαστήρια ή τους αλλοδαπούς συνδίκους.

Ειδικότερα, προσδιορίζονται οι μορφές της εν λόγω συνεργασίας, η οποία πραγματοποιείται με κάθε πρόσφορο μέσο, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται, ο διορισμός προσώπου ή φορέα για να ενεργεί υπό την καθοδήγηση του δικαστηρίου, η παροχή πληροφοριών με όλα τα μέσα που κρίνει κατάλληλα το δικαστήριο, η έγκριση ή εφαρμογή από τα δικαστήρια συμφωνιών για το συντονισμό διαδικασιών κλπ. *(άρθρα 25 - 27)*

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε´

1. Ορίζεται ότι, μετά την αναγνώριση αλλοδαπής διαδικασίας, η πτωχευτική διαδικασία στην Ελλάδα μπορεί να αρχίσει μόνο αν ο οφειλέτης έχει περιουσιακά στοιχεία στην Ελλάδα. Τα αποτελέσματα της διαδικασίας αυ-

τής περιορίζονται μόνο στα προαναφερόμενα περιουσιακά στοιχεία και, στο βαθμό που απαιτείται, και σε άλλα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη που πρέπει να αποτελέσουν αντικείμενο της διαχείρισης της διαδικασίας αυτής. *(άρθρο 28)*

2. Ρυθμίζονται θέματα σχετικά με το συντονισμό διαδικασιών σε περίπτωση που: i) αλλοδαπή διαδικασία και πτωχευτική διαδικασία στην Ελλάδα διεξάγονται ταυτόχρονα σε σχέση με τον ίδιο οφειλέτη, ii) περισσότερες αλλοδαπές διαδικασίες αφορούν στον ίδιο οφειλέτη.

(άρθρα 29 και 30)

3. Προβλέπεται ότι: α) η αναγνώριση αλλοδαπής κύριας διαδικασίας, με την επιφύλαξη απόδειξης του αντιθέτου, συνιστά, για τον σκοπό έναρξης διαδικασίας, σύμφωνα με τον Πτωχευτικό Κώδικα, τεκμήριο ότι ο οφειλέτης έχει παύσει τις πληρωμές του.

β) Σε περίπτωση συντρεχουσών διαδικασιών, με την επιφύλαξη των δικαιωμάτων των εμπραγμάτως ασφαλισμένων πιστωτών, πιστωτής που έχει εισπράξει μέρος της απαίτησής του σε διαδικασία πτώχευσης σε άλλο Κράτος, δεν δικαιούται να ικανοποιηθεί για την ίδια απαίτηση, σε διαδικασία του Πτωχευτικού Κώδικα, αν το ποσό ικανοποίησης άλλων πιστωτών της ίδιας κατηγορίας, είναι αναλογικά μικρότερο από το ποσό που έχει ήδη λάβει ο πιστωτής, *(άρθρα 31 - 32)*

Β. Από τις προτεινόμενες διατάξεις δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού.

Αθήνα, 12 Μαΐου 2010

Η Γενική Διευθύντρια

Βιολέττα Καρακατσάνη- Κονίδα